12de Jaargang | Curacao den 4n. Mei 1895 | N° 392

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD

PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,20.
Un annucio di 1 té 7 regel fl. 0,50, cada regel mas fl.0,07½.

FRANKRIJKS ONTVOLKING.

— —

Repeuplons la France, laten wij Frankrijk weer bevolken! — Die noodkreet wordt aangeheven door het parijsche *Petit Journal*, een orgaan. dat allerminst kan verdacht worden van godsdienstige strevingen, doch 'twelk, een onafhankelijk standpunt innemend. niet schroomt de waarheid te zeggen, onverschillig of deze ook zijn vrienden kwetsen kan. En waarlijk, er bestaat reden voor dien kreet. De bevolking van Frankrijk— is in de laatste tientallen van jaren zoozeer afgenomen, dat de levenskracht van het Land er ernstig door wordt bedreigd, èn wat zijn voortbrengingsvermogen èn wat zijn militaire sterkte betreft. Nu reeds overtreft de bevolking van het Duitsche Rijk die van Frankrijk met niet minder dan tien millioen.

In 1890 bracht de officieele statistiek aan het licht, dat er in den loop van dat jaar 40,000 sterfgevallen meer dan geboorten waren geweest. Een duitsche afgevaardigde constateerde in die dagen dan ook met voldoening in den Rijksdag. dat Frankrijk, door het onvoldoend getal geboorten, elk jaar een veldslag verloor. Omstreeks dienzelfden tijd deed de toenmalige minister van Oorlog, generaal Ferron, aan zijn departement een onderzoek instellen betreffende de recruteering tusschen 1832 en 1890. De resultaten waren bedroevend; het getal recruten verminderde; het ontoereikende van het contigent verergerde van jaar tot jaar, zelfs in Auvergne, in de Vendée, in Bretagne, overal waar vroeger de recruteering uitstekend was. Verscheiden maatregelen werden genomen. De lichaamsoefening werd aangemoedigd door het subsidieeren van schiet-en gymnastiekvereenigingen; er werd steun verleend aan de vereeniging tot bescherming van het kind: de kinderarbeid werd gereglementeerd, het maximum gewicht werd vastgesteld, dat het kind overeenkomstig zijn leeftijd mocht dragen, enz. enz, Doch dat alles raakte niet den wortel van het kwaad: het kon strekken om het getal sterften iets te verminderen, doch het kon niet baten om het getal geboorten te vermeerderen. En daarop toch komt het aan, om het geleidelijk afnemen der bevolking tegen te gaan, hoe aanbevelenswaardig overigens de bevordering der hygiëne ter beperking van de sterfte moge wezen.

Meer dan één oorzaak droeg en draagt steeds tot dien onrustwekkenden toestand bij. Wat de groot sterfte onder de kinderen aangaat, met name onder die van parijsche ouders, dit verschijnsel verklaart zich door de te Parijs heerschende gewoonte om, hetzij uit bezorgdheid voor hun gezondheid, hetzij om andere redenen, zuigelingen uit te besteden bij minnen buiten Parijs, wat maar al te dikwijls leidt tot verwaarloozing van die kinderen en tot hun vroegtijdigen dood. Er bestaat weliswaar geneeskundig toezicht op zulke vrouwen en op de behandeling van de haar toevertrouwde wezentjes, maar geruimen tijd is dit zeer laks geweest: eerst in de laatste jaren werd het nauwlettender, wat niet zonder gunstige gevolgen is gebleven.

Een der voorname oorzaken van het betrekkelijk kleine getal geboorten ligt in de opheffing van het eerstgeboorterecht. Zij was aanleiding, dat na dien tijd in de meest welvarende landbouwdistricten veel, helaas, al te veel landbouwersgezinnen worden gevonden, die slechts één zoon hebben, zoodat het vaderlijk erfgoed, 'twelk de boer in menig geval met zorg en vlijt tot een aardig vermogen heeft afgerond, na zijn dood onverdeeld blijft.

Een andere oorzaak is van economischen aard en gelegen in het verminderen van het getal huwelijkscandidaten, die terugschrikken voor de kosten van het onderhoud van een gezin of omdat men een gezin eenvoudig als een last beschouwt en de vrije liefde in toepassing brengt.

Nog een andere zoogenaame economische oorzaak is de vrees voor .... overbevolking. de beoefening van de verfoeielijke leer van Malthus in het huwelijk-zelf. In de laatste jaren heeft die onzedelijke kanker meer en meer om zich heen gegrepen. niet slechts in de werkmans-gezinnen, voor wie het economische voordeel, 'twelk het afschuwelijke en zich-zelf in de gevolgen straffende stelsel beloofde, bestemd was, maar ook in tal van gezinnen, waar men dit economische voordeel niet noodig heeft. althans niet voor zoover het de kosten van opvoeding raakt.

Dit euvel hangt, natuurlijk samen met het gemis van geloof en godsdienstzin. daar de katholieke Kerk het bewust stelsel ten strengste veroordeelt: doch een opwekking om tot het geloof en den godsdienstzin der vaderen terug te keeren, heeft men van het anti-godsdienstige *Petit Journal*, waaraan wij bovenstaande gegevens voor een gedeelte ontleenden, niet te verwachten. Het blad vestigt uitsluitend de aandacht op een maatschappelijk werk. waartoe eenige Franschen in hun bezorgdheid voor Frankrijks toekomst het initiatief hebben genomen. De instelling, *La Famille Française* (het fransche huisgezin) genaamd, heeft ten doel den tweevoudigen geesel van het ongehuwd blijven en van het Malthusianisme te bestrijden.

Ziehier waarin die middelen bestaan. De vereeniging kent aan ieder huwbaar meisje uit den werkmansstand een bruidschat toe, uit te betalen op den dag van het huwelijk, en aan iedere gehuwde vrouw een premie, betaalbaar bij elke bevalling.

De gelden daarvoor worden gevonden uit een „schoolpenning," „die," zegt het parijsche orgaan, „van de school de wereldlijke petetante maakt van al hare leerlingen en de opvoedende taak der onderwijzeres verhoogt, door haar aan een werk van maatschappelijke wedergeboorte te verbinden."

Gesteld nu eens, dat het benoodigde kapitaal bijeen wordt gebracht, zal deze filantropische instelling iets vermogen tegen de onzedelijkheid van het Malthusianisme? Wij betwijfelen het ten sterkste. De schuld van het verval, dat Frankrijk. ondanks de rijke hulpbronnen, waarover het beschikt, te aanschouwen geeft, ligt in de ontchristelijking der natie. En zoolang het officieele Frankrijk geen andere beschaving wil huldigen en doen gelden dan de bloot stoffelijke, zoolang is er voor het land geen middel van herstel. Waar tengevolge van ongeloof en wangeloof de zeden verwilderen, zullen ook de beste *wetten* en *instellingen* de gewenschte uitwerking missen.

Explicaciones

Quisiera llevar al contristado espíritu de aquellas personas que por mi situación presente se interesan, una tranquilidad completa. Mi gratitud será para ella perdurable.

Ha corrido con caracteres de certeza y se ha escrito y publicado que me habia *hecho* protestante. Rechazo esa afirmación. La niego absolutamente.

Es cierto que he aceptado en dificiles circunstancias la amistad y obsequios que el Sr. Norwood me ha dispensado. Es cierto tambien que con mi anuencia se participó al público y acepté un *discurso* en el teatro Naar, pero al ver en el anuncio la *tesis señalado* y su trascendencia, manifesté al Sr. Norwood que me exhonerara del compromiso por cuanto yo no tuve intención de llegar en mi asentimiento hasta donde se extendía el anuncio. Es cierto todo eso y que he habitado en su hogar, pero no significan todas esas cosas que haya sufrido mi fé religiosa un cambio en favor del Protestantismo.

Que esa amistad, unida al hecho de verme sin hábito en Curazao, contribuya á formar el juicio que rechazo, no lo dudo pero ante todas esas manifestaciones se destaca elocuente en contra de la especie, el no haber tomado la palabra en el teatro Naar. No hablé. ni asistí á las conferencias ni persona alguna puede afirmar que haya escuchado de mis labios tesis que implique mi filiación protestante.

Efecto de esa falsa afirmación han *corrido* atrevidas suposiciones de que yo pudiera abusar de algunos de los sagrados secretos de la confesión. Rechazo con toda la indignación de mi alma de cristiano y de caballero sa mezquina suposición, fruto de algun corazón menguado.

Termino estas notas ofreciendo la sincera gratitud de mi alma á todas las personas que con caridad afectuosa se han interesado en estos

FEUILLETON

Un Mucha di Kamber

El tabata jama Frederik. Toer matroos tabata conoce bao di es nomber. Si el tabatin un otro nomber acerca, ningun hende no tabata sabi. Podiser el a nace na bordo di un barco i nan no a hiba nunca su nomber na Gobierno. Su mama, un biuda di un matroos, a largele un dia na banda di haf i nunca Frederik no a tende nada di su mama ni su mamá di djele. Frederik a keda camina su mama a large sin otro lugar di biba coe un pakoes of cahanan koe tabata para banda di haf.

Hopi be el a sconde su curpa den bodega di un of otro barcoe i kier a bai coe ne den lamar, pero semper matroosnan a hajele i despues di dunele bon sota nan a mandele bai. El tabata stima lamar, el tabatin gustoe di bira matroos ma su mal suelta a haciele keda na tera. Anjanan largoe el a bisti nada mas koe un camisa koe nunca tabata labar, un jas kibra i un carson di kueroe muchoe largoe, koe podiser el a haja di un matroos koe a sinti compacion coe ne. Tempoe di calor of tempoe di frioe semper el tabata camna pia abao.

Di kiko el tabata biba? Ningun hende no tabata percura pa e, i toch el no a moeri di hamber. Pasobra semper e tabata klaar pa haci pa matroosnan un respondi of pa juda nan den otro cos i asina el a haja di nan di bez en cuando un pida pam of un poco soppi, sobre di esai el a come toer cos koe otro a tira afor, i si el tabatin muchoe hamber e no tabatin miedoe pa kohe den un tjenda un cos koe por a kitele,- koe horta tabata picar ningun hende a sinjele i nunca e no a bai scool tampoco. Ma pasobra el a horta toer cos di come sin corda ariba nan balor, muchoe bez matroosnan a sinjele koe un pida cabuja di haci differencia denter di su cos i cos di otro hende.

Toer polis tabata conocele i si el tabata mira un, el a coeminza curi caba, pasobra un be nan a cohe, serele pa un dia i nan a sutele bon sutar. Matroosnan mes a judele sconde su curpa, ora el curi bai pa polis, pasobra, mas koe nan mes a corda koe nan tabatin drechi di sutele di bez en cuando, nan tabata sabi masjar bon koe prison no ta un lugar duci menos ainda pa un mucha manera Frederik koe a custuma di biba ariba caja.

Un dia - Frederik tabatin diez tres anja - matroosnan a rabia coe ne i a sutele i boftele, ora el a haja un protectora den un Señora elegante, koe kier a bai na bordo di un vapor pa bisita su amiga, esposa di e captan.

"O, foei! terribel! scandaloso!" e dici, "pa suta e pober mucha asina."

Captan Meyer a bini contrele. E Señora ta pidiele di taha matroosnan i di larga e mucha.

"Larga e mucha bai, e captan ta manda su matroosnan.

Frederik, koe no por a haci nada contra e hombernan tabata droemi manera un bala ariba caya wardando koe pacencí sotanan.

"Weita Captan, e señora dici, "sigur e mucha a haja un disgracia e no por lamanta mes."

Jen di admiracion e matroosnan a mira e Señora jega mas cerca Frederik i kier a haciele lamanta, pero Frederik no menos admira koe un señora ta munstra compacion coe ne ta keda drumi ketoe wowo toer habri.

"Bam! Lamanta!" Captan ta bisele; "Bo no a haja ningun disgracia."

"Bo por lamanta!" e señora dici; i ta dunele su manoe.

Nunca e mucha no a tende hende papia no haci asina amistoso i spantar el a sera su wowo.

E ta sigi.

anormales momentos por el bien de a Iglesia Católica y especialmente á los que, además de ese interés, le han tenido por mi salud espiritual y han puesto al efecto medios eficaces.

Para la tranquilidad de todos y con el objeto de evitar equivocadas inteligencias, protesto que mis principios y mis doctrinas son los principios y las doctrinas de la Iglesia Católica y que no soy protestante.

Fr. Antº. Mª. de Sopeña.

Uit Bismarck's Leven.

De jongste gebuertenissen hebben weer de algemeene aandacht op den oud-kanselier van het Duitsche Rijk gevestigd. Eenige bizonderheden uit zijn leven zullen daarom niet onwelkom zijn.

Toen Bismarck in den zomer van 1842 met eenige officieren op de brug van het meer te Lipphene stond en toezag, hoe zijn bediende zijn paard in het wed reed, viel het paard in eens onder het baden en de knecht verdween in het water. Vlug ontdeed Bismarck zich van zijn kleeding en stortte zich in het meer. Het gelukte hem, met gevaar van zijn eigen leven zijn bediende te redden. Hij kreeg voor deze daad een eenvoudige medalje met het opschrift: "Voor redding uit gevaar," welke medalje langen tijd de eenige decoratie was, die hij op de borst droeg. Door een Oostenrijksch diplomaat naar de beteekenis van deze medalje gevraagd, aantwoorde hij: "Ik heb de gewoonte soms een mensch het leven te redden."

Toen Bismarck subsituut was bij een kantongerecht te Berlijn, kreeg hij eens een echten Berlijner te ondervragen, die ten slotte door zijn onbeschaamdheid zoozeer Bismarck's geduld uitputte, dat deze opsprong en hem toevoegde! "Meneer matig u of ik werp u de deur uit." De rechter klopte zijn substituut goedhartig op den schouder en zei: "Bedaar mijn beste, het uitwerpen is mijn zaak!" De ondervraging werd voortgezet; maar het duurt niet heel lang, of Bismarck springt weer op en buldert: "Meneer, wees voorzichtig, of ik laat u door meneer den rechter de deur uitwerpen."

Eens, toen Bismarck ook nog aan de rechtbank werkzaam was, en hij bij zijn chef in de kamer stond, deed de laatste, alsof hij de aanwezigheid van den bezoeker niet bemerkte en trommelde heel gemoedelijk een marsch op een vensteruit. Terstond ging ook Bismarck naar een ander venster en begon insgelijks te trommelen. Dezelfde superieur was het ook, die Bismarck eens een uur lang liet wachten in de antichambre, en hem, toen hij hem eindelijk ontving, de korte vraag toebeet: "Wat wenscht u?" Bismarck antwoordde even laconisch: "Ik was hier gekomen om eenige dagen verlof te vragen, nu vraag ik echter mijn ontslag."

Voor ongeveer 40 jaren had Bismarck een eigenaardig avontuur in een bierhuis te Berlijn. Hij was juist gaan zitten, toen aan een naburige tafel iemand een zware beleediging uitte tegen een lid der Koninklijke familie. Terstond ging Bismarck opstaan, keerde zich naar den beleediger en bulderde hem toe: "De deur uit — als u niet weg bent, vóór ik dit glas heb uitgedronken, sla ik het op uw hoofd in scherven." Er onstond een groot tumult. Maar Bismarck dronk heel bedaard zijn glas uit en wierp het toen met zooveel kracht den andere tegen het hoofd, dat de scherven in het rond vlogen en de getroffene bloedende neerzonk.

Toen Bismarck aan het gezantschap in Frankfort aan de Main was verbonden, ontving een der gezanten hem op een zeer famliare wijze, rustig zijn sigaar rookend en hem niet eens uitnoodigend om te gaan zitten. Bismarck haalde heel bedaard ook zijn sigarenkoker voor den dag nam er een sigaar uit en zeide: "Mag ik Uw Excellentie een beetje vuur verzoeken?" Ten hoogste overbluft, gaf de hoogmoedige gezant hem vuur, Bismarck rookte zijn sigaar, nam een stoel, ging zitten, en begon het gesprek, alsof er niets bizonders was voorgevallen.

Nu en dan heeft Bismarck geduchte waarheden gezegd. In 1862 als gezant te Parijs, vertelt hij doodkalm aan keizer Napoleon, wat hij van plan is te doen. De keizer lacht en gelooft hem niet en de Fransche ministers vinden, dat de lange Pruis een grappenmaker is. In Juni van hetzelfde jaar zit Bismarck aan tafel bij den Russischen gezant te Londen. "Ik zal," verhaalt hij met de grootste openhartigheid, "wel genoodzaakt zijn eerlang de leiding der Pruisische politiek op mij te nemen. Dan zal ik mijn best doen, om het leger in goeden staat te brengen en het eerste voorwendsel aangrijpen, om Oostenrijk den oorlog te verklaren: ik zal den Duitschen Bond doen uiteenspatten, en de kleine middelstaten onderwerpen en Duitschland vereenigen onder Pruisens leiding." Er was te Londen ten minste een, die aan dit gelijk men weet stipt gevolgde toekomst-programma waarde hechtte: Disraeli. De anderen lachten....

Bismarck wordt president-minister. Men schrijft 1866. Het conflict met Oostenrijk nadert. De minister dineert bij den Saksischen gezant te Berlijn, graaf Hohenthal en de gravin, ook eene kleine diplomate, vraagt of het werkelijk waar is, dat hij den oorlog aan Oostenrijk verklaren en Saksen onderwerpen wil. Een staatsman van de oude school zou met de hand op het hart verklaard hebben, dat zulke zwarte plannen hem geheel vreemd waren. Maar Bismarck antwoordt: "Dat wil ik juist gravin; van den dag dat ik minister werd, heb ik aan niets anders gedacht." En als de dame dan lachend vraagt of zij ingeval van dezen allernoodzakelijksten oorlog naar Leipzig zal vertrekken, antwoordt Bismarck ook lachend: "Ik zou niet naar Boheme gaan, gravin, want daar en, als ik mij niet vergis in de nabijheid uan uw landgoed zullen wij de Oostenrijkers slaan. U zou er onaangename dingen kunnen beleven."

Deze man wist tot in kleinigheden wat hij wilde. Hij vertelde het — en men geloofde hem niet!

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

Aan de Heeren Mr. Th. J. A. Nuijens Lid van het Hof van Justitie in deze kolonie, en C. A. Zeppenfeldt, Gouvernements geneeskundige op het eiland St. Eustatius is door Z. E. den Heer Minister van Koloniën, tot verder herstel van gezondheid, eene verlofsverlenging voor den tijd van zes maanden verleend.

Bij Gouvernements beschikking dd. 2 dezer maand is aan den Heer W. C. J van Leeuwen, Onderwijzer 3de klasse bij het Openbaar Onderwijs alhier, tot herstel van gezondheid verlof naar Nederland voor den tijd van een jaar verleend.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Rodulfo Scharbay, Zotera Reyes, Pauline Raillard, Luis Felipe Rivas, Leonor Pitter, Ignaz Plattl, Etanislao Orta, Matilde de Martinez, Maduro Jr. & Cº., Norbert Morbeer Fils & Cº. Arestina Lanoy, G. Laksy, Jhon Jnonsen, Naneta M. Curiel, Lazaro Niznivir, Maria Faneyte, Edualdo Jhanse, E. H. Wood. 2, E. E. Walls, S. Abouchaar, Abdou El Hage, C. Blommerde (aangeteekend), Abdou El Hage (aang.), 2, J. B. Gorsira (aang.), J. Patarroni (aang.) Arcaya J. Moreno (aang.) 2.

Niet voor verzending vatbaar het volgende drukwerk: S. Pepper — La Guaira.

In het bericht van de *Vrijmoedige* omtrent het voorgevallene l.l. Zondag in het *Theater Naar* stieten we ons aan de voorstelling, als zouden alleen personen uit de volksklasse blijken van afkeuring hebben gegeven over het gesprokene.

Dit durven we beslist tegenspreken. Zeker zou ook *De Vrijmoedige* verscheidenen die op dat uur hun afkeuring lieten blijken niet willen gerekend zien onder de personen uit de volks klasse.

De waarheid is, dat er zich eene algemeene verontwaardiging openbaarde onder eene talrijke menigte die protesteerde tegen hetgeen daar op dat uur verkondigd werd.

NEDERLAND

"Marinus" schrijft uit Den Haag aan de *Loo*:

Is er in Indië iets van bekend, dat de gouverneur-generaal voorstellen heeft gedaan, om, zoodra de droge moesson intreedt, een meer agressieve tactiek in Atjeh te gaan toepassen, ten einde Atjeh, na 21 jaren, eindelijk met kracht van wapenen tot onderwerping te brengen? Het is mij uit goede bron verzekerd. Er zou een voorstel zijn ingekomen bij de regeering, die echter nog geen beslissing heeft genomen, en; misschien ook niet zoo bedwelmd door de Lombok-lauweren, het zaakje kalm zal bekijken.

BUITENLAND.

Rome.— Uit Rome wordt aan de *Monde* geschreven, dat lord Halifax, de bekende ijveraar voor een hereeniging der Anglikaansche Kerk met Rome, na tweemaal een audiën tie bij den H. Vader te hebben gehad, een Mis van kardinaal Vaughan in de crypte van den St. Pieter heeft bijgewoond. Hij zal nog eenigen tijd in Rome vertoeven.

De correspondent meldt verder, dat Leo XIII zich niet heeft vereenigd met de conclusies van den kardinaal-aartsbisschop van Westminster. In stede van zich te bepalen tot het uitlokken van individueele bekeeringen, wenscht de H. Vader aan het Engelsche volk een algemeenen oproep te richten, welke eene bekroning zal zijn van de gedenkwaardige encycliek *Praeclara.*

Voorts wordt gemeld, dat in de onderhandelingen, welke in den laatsten tijd tusschen den H. Stoel en de regeering van Weenen hebben plaats gehad, de jodenquaestie steeds door den H. Stoel is geëcarteerd als zijnde een vraagstuk van politieken aard. Kardinaal Schönbron is weder naar Praag vertrokken. De H. Vader heeft geweigerd de christelijk-sociale partij te veroordeelen.

Frankrijk.—Omtrent de vooruitzichten van de expeditie door de Franschen tegen Madagascar op touw gezet wordt o. a. het volgende gemeld: Zij (de Franschen) weten, dat de veldtocht geen wandeling zal zijn, want op het groote eiland hebben ze niet maar te doen met de slecht gewapende inboorlingen, die tegen het klein-kalibergeweer wel niet bestand zullen zijn, doch ook, en vooral, met een moerassigen grond en een ongezond klimaat. Men behoeft geen profeet te zijn, om vooruit te kunnen verzekeren, dat een niet gering deel van het expeditie-corps door den dood weggerukt zal worden, of wel onbekwaam gemaakt tot den strijd, nog vóór ergens een belangrijk treffen met den vijand plaats vindt. Het heet wel, dat de gezondheidstoestand van de thans reeds op het eiland aanwezige troepen zoo slecht niet is; maar de Franschen zijn er voor bekend, dat ze hun bulletins mooi weten te kleuren. Daarbij komt, dat die soldaten— één bataljon marine-infanterie en eenige compagnieën tirailleurs uit Algiers, — nog niet zóó lang op het eiland hebben vertoefd, dat ze een goed oordeel over de werking van het klimaat kunnen vellen.

Het uitgangspunt van de expeditie is overigens goed gekozen. Van Majunga, aan de Westkust, kan men een tijdlang de rivier volgen, op marsch naar het binnenland, en er zijn expresselijk weinig-diepgaande stoombooten gebouwd om den stroom op te varen. Aldus hoopt men zoo spoedig mogelijk uit de streek der gevaarlijke koortsen: de lage landen nabij zee, te geraken. Maar ook dieper in het binnenland van Madagascar zit het koortsgif in de bosschen, moerassen en kloven, en ongetwijfeld zullen een groot aantal soldaten als offers van de kwaadaardige koortsen vallen. Het expeditiekorps mag dan ook wel telkens aangevuld worden, zal generaal Duchesne niet met een te onvereikende strijdmacht voor Tananarivo verschijnen, om er een beslissenden slag te kunnen slaan.

Daarbij komt ook, dat alleen de zomertijd voor den opmarsch naar de hoofdstad gunstig is; tegen ein Augustus moeten de Franschen daar zijn, óf de overvloedige regen maakt het voorttrekken onmogelijk. De afstand van de kust is op slechts 400 kilometer begroot; maar bij het afleggen van dien weg kan men op velerlei wijze worden opgehouden. „Tegenvallers" zullen er bij de expeditie wel voorkomen; ook wat de begrooting der kosten betreft. De niet voorziene noodzakelijkheid om Engelsche schepen te moeten huren voor het transport van veel benoodigdheden; de aanwerving van een duizend Chineesche koelies uit Tonkin, voor den aanleg der wegen; de kostbare en moeilijke bouw van magazijnen en huizen voor ziekenverpleging; de aankoop en het onderhoud van zoovele menschelijke lastdragers, ongerekend de Afrikaansche ezels, die in Algiers met 400 à 500 frc. per stuk betaald worden; — dit alles brengt groote uitgaven met zich, en maakt het waarschijnlijk dat het krediet van 65 mill. fr. door de Volksvertegenwoordiging bewilligd, wel op zijn minst verdubbeld zal moeten worden.

Reeds aan bezoldiging der troepen gaat een aardig sommetje weg. De officieren krijgen dubbele soldij, met nog een dagelijksche toelage, die voor een tweeden luitenant reeds 3 frc. beloopt; de gewone soldaten krijgen een kwartje daags; het traktement der onderofficieren klimt tot bijna f 2 per dag. Het ligt voor de hand, dat voor de verpleging der troepen de uiterste zorg wordt gedragen. Een enkel staaltje zij daarvan vermeld. Elke soldaat krijgt iederen morgen in zijn koffie twee chinine-pillen, en de officieren hebben in last nauwlettend toe te zien, dat de pillen niet weggeworpen worden.

Wat 't aanleggen van spoorwegen betreft, dit brengt zoovele bezwaren met zich, dat men daarop niet rekenen kan.

Omtrent de sterkte van het leger der Malgassen loopen de geruchten uiteen. De een spreekt van 25000, de de ander van 80000 man. De tucht moet echter zeer veel te wenschen overlaten, evenals de bewapening en in het vlakke veld zijn de Franschen zeker van de overwinning. De regeering van Tananarivo stelt dan ook haar grootste vertrouwen op de uitgestrektheid van het land, de gebrekkige verkeermiddelen en de.... moeraskoortsen.

— In den Franschen Senaat is door den minister van Buitenlandsche Zaken in een uitvoerige rede geantwoord op de besprekingen en verklaringen omtrent de politiek in Afrika en speciaal de Egyptische quaestie, van welke besprekingen het Engelsche Lagerhuis dezer dagen getuige was. De minister zeide, dat de debatten in het Lagerhuis hem verrast hadden, omdat tegenwoordig langs diplomatieken weg onderhandelingen worden gevoerd over deze quaestie. Hij voegde er bij, dat Frankrijk de bewering van de Nigermaatschappij betwist. Wat den Boven-Nijl aangaat, zeide hij, de sultan en de khedive zijn daar de wettige meesters. Engeland moet aangeven, tot hoe ver zijn gebiedsfeer en die van Egypte loopt; zoolang dat niet gedaan is, weigeren wij onze toestemming en behouden wij ons de vrijheid van handelen voor. Doch nu heeft de Britsche regeering, op onze uitnoodiging om zich te verklaren, de besprekingen afgebroken. Beweringen als die welke in het Lagerhuis zijn verkondigd, zouden een overeenstemming onmogelijk kun-

nen maken. Wanneer de tijd zal gekomen zijn, om definitief het lot van deze gewesten vast te stellen, zullen wij de rechten van den sultan en den khedive verzekeren en aan ieder het zijne toewijzen. Frankrijk en Engeland zullen daarvoor een formule weten te vinden.

Zooals men weet, is thans feitelijk Engeland heer en meester in Egypte, iets wat Frankrijk al lang ergert, maar waarover reeds geruimen tijd vruchteloos wordt onderhandeld, daar John Bull de spreuk huldigt: j'y suis, j'y reste!

—De ceremoniemeester van het Elysée, graaf Bourqueney, die, zooals onlangs werd gemeld, bij een quaestie van etiquette zich om raad tot den president der Kamer wendde en daardoor zich den toorn van den president-minister op den hals haalde, is van zijn post ontheven en benoemd tot diplomatiek agent van Frankrijk te Sofia.

En dat onder een z.g. democratisch regime!

—De Fransche ex-kapitein Dreyfus, eenigen tijd geleden wegens hoogverraad tot levenslange balling schap veroordeeld, is te Cayenne aangekomen en naar het „Duivelseiland" ingescheept.

Engeland.—De expeditie der Engelschen naar Chitral schijnt goed te vorderen. Het expeditie-korps trok de rivier de Swat over onder het vuur des vijands, die den overtocht trachtte te beletten. De Bengaalsche lanciers deden een charge, die honderd vijanden deed sneuvelen. Thanna, een der forten van Urma-Khan, is genomen. De verliezen der Engelschen zijn onbeteekenend.

—In de 9 April gehouden zitting van het Engelsche Lagerhuis deelde de *speaker*, de heer Arthur Peel, mede, dat hij besloten was om redenen van gezondheid af te treden. Hij dankte het Huis voor de hem betoonde welwillendheid en de leden van het bureau voor hunne hulp; voorts vermaande hij het Huis, trouw te blijven aan de nobele traditie en nog eeuwen lang den roem te handhaven, een eerste plaats te bekleeden onder de wetgevende vergaderingen der geheele wereld.

Sir William Harcourt, minister van Binnenl. Zaken, kondigde aan, dat hij heden eene motie zou voorstellen, waarbij den afgetreden *spreaker* dank wordt betuigd voor de groote diensten aan het Huis en het land bewezen, en een andere motie, waarbij der koningin wordt verzocht, hem een bewijs van hare gunst te verleenen voor zijne uitnemende verdiensten.

Vervolgens stelde sir William Harcourt voor, over te gaan tot de eerste lezing van het wetsontwerp tot het instellen van een plaatselijke contrôle op den verkoop van sterke dranken. Dit ontwerp geeft aan de kiezers in elke gemeente het recht, bij-twee-derde der stemmen den verkoop van sterke dranken te verbieden; bij eenvoudige meerderheid van stemmen kunnen besluiten worden genomen tot het beperken van het aantal herbergen en betreffende het sluiten op Zondag. Eveneens zullen de kiezers van het district te beslissen hebben over het niet-vernieuwen van een vergunning; indien een vergunning wordt ingetrokken, krijgt de houder geen schadevergoeding. De voorgestelde regeling geldt niet voor Ierland.

Het ontwerp werd voor de eerste maal gelezen.

Duitschland.—De 1ste April bracht onder zijne talrijke verrassingen ook den nationaal-liberalen eene surprise, waarover zij nog niet uitgepraat zijn. Algemeen toch werd verwacht, dat de keizer, in de verbolgenheid van het oogenblik en in jeugdigen overmoed, den katholieken voorzitters van den Rijksdag aan het middagmaal ten hove een berisping zou toedienen, omdat het Centrum het hoogste staatslichaam belet had, mee te doen aan de Bismarkvergoding. Daar kwam niets van, juist het tegendeel. De keizer was politiek genoeg, om vriendelijk tegen de heeren te wezen, want hij begreep de machtige katholieke partij in den Rijksdag niet te kunnen ontberen in de uitvoering van zijn regeeringsprogram. Immers, de *Umsturz Vorlage* blijft nog steeds aan de orde. De toestand wordt nu duidelijker, want de regeering begint kleur te bekennen.

De officieuse *Norddeutsche Zeitung* bespreekt dit wetsontwerp in een hoofdartikel en verklaart, dat de regeering zich vereenigt met de wijzigingen, welke het Centrum in dit ontwerp heeft gebracht. Het officieuse blad drijft den spot met de houding der nationaal-liberalen die tegen het Centrum te velde trekken.

„Want" — zegt het blad —„de nationaal-liberalen, hebben zich eerst verzet tegen de strenge maatregelen, welke de regeering tegen de *Umsturz*-partij voorstelde, terwijl slechts een gedeelte der nationaal-liberalen het voorstel der regeering flauw heeft ondersteund. Derhalve hebben de liberalen geen recht om te klagen wanneer de regeering met anderer hulp haar plan ten uitvoer hoopt te brengen."

„De eisch der nationaal-liberalen" — aldus gaat de *Norddeutsche* voort — „dat de regeering haar toevlucht niet mag nemen tot het Centrum, is ons onbegrijpelijk. Indien het Centrum, door de regeering te steunen, tevens zijn eigen belang bevordert, dan kan den nationaal-liberalen slechts de raad worden gegeven. om hetzelfde voorbeeld te volgen."

Aldus de *Nordd. Allg, Zeitung.*

Deze verklaring van 't officieuse blad wordt natuurlijk in alle toongevende politieke kringen beschouwd als een verklaring, waardoor althans eenig licht over den politieken toestand wordt verspreid.

In elk geval blijkt daaruit wel, dat de feestelijke herdenking van Bismarck's verjaardag niet heeft belet, dat een toenadering tusschen de Regeering en het Centrum is tot stand gekomen.

Spanje.—Spanje beleeft een ernstigen tijd. De opstand op Cuba breidt zich steeds uit en ook in het moederland is niet alles couleur de rose. Volgens berichten uit Madrid is de parlementaire toestand zeer ongunstig. Ondanks de verzekering van Sagasta aan de koningin-regentes, weigert de liberale meerderheid mede te werken aan het tot stand brengen van de begrooting. Sagasta is hierover zeer ontstemd. Het feit, dat de liberale pers hem de gehoorzaamheid opzegt, maakt hem ongeschikt weder het bewind te aanvaarden, als Canovas tot aftreden genoodzaakt wordt. De Carlisten en de republikeinen juichen over dezen toestand. De *Imparcial* spreekt, bij deze obstructionistische liberale politiek, van een misdaad, die het stranden van het schip van Staat ten gevolge kan hebben, en die alleen begaan wordt om strandroof te plegen.

Met het oog op de uitbreiding van het Cubaansche oproer heeft de minister van Oorlog een nieuwe lichting van 20,000 man opgeroepen, welke manschappen zullen dienen ter aanvulling van de leemten, in het leger ontstaan door het vertrek van 16,000 soldaten naar het eiland. Bovendien zullen 15,000 man gereed worden gehouden om ook naar Cuba gezonden te worden, indien maarschalk MartinezCampos hen op het tooneel van den strijd mocht noodig hebben. Aan het station te Madrid werd maarschalk Campos uitgeleide gedaan. door de ministers, een aantal Senatoren en Kamerleden, en een groote volksmenigte. Toen de trein zich in beweging zette riep de maarschalk: „Leve de Spaansche natie! Hoerah voor den koning en de koningin!" Het volk riep vol geestdrift: „Leve Campos! Leve het Spaansche Cuba!"

Het Spaansche leger op Cuba zal op 46,000 man worden gebracht Van de onlangs aangekomen troepen is reeds een derde gedeelte ziek, de gele koorts eischt vele slachtoffers.

Uit de berichten blijkt, dat de opstand zich van het oosten naar het midden van het eiland voortplant.

Oostenrijk.—De liberalen van Weenen hadden al ernstig gevreesd, dat de gemeenteraadsverkiezing van het tweede kiezerskorps hun zetels zou kosten, maar zulk een nederlaag als zij hebben geleden hadden zij niet verwacht. Slechts achttien liberalen werden gekozen, terwijl de anti-semieten twintig mandaten veroverden en er zoodoende dertien wonnen. Men berekent dat na de opgemmingen de gemeenteraad zal bestaan uit 73 liberalen, die niet eens allen beslist liberaal zijn, en 65 antisemieten.

Lang zal het dus niet duren of de geheele Raad is om.

Zweden - Noorwegen.—De gespannen verhoudingen tusschen de radicale meerderheid der Noorsche Kamer en het Zweedsche hof, is weer verergerd. De koning weigert beslist een ministerie te doen vormen uit de Linkerzijde, gelijk het tegenwoordig kabinet hem heeft voorgesteld, maar Z. M. heeft een lid der Rechterzijde, den heer Michelet geraadpleegd of het mogelijk zou zijn een „cabinet d'affaires" te vormen. In een vergadering van meerderheid van het Storthing, om te overwegen of zij deel zou nemen aan de samenstelling van zulk een kabinet werd met eenparige stemmen besloten zulks van de hand te wijzen. De grondslag van het gedane voorstel was, dat de strijdvraag voorloopig ter zijde zou worden gelaten, en dat de begrootingsposten voor de diplomatieke vertegenwoordigingen, waaronder het Weener gezantschap, als in 1893 zouden bewilligd worden.

Michelet heeft den koning, die te Christiania was aangekomen, het besluit der Meerderheid gaan mededeelen. De koning is daarop weer naar Stockholm vertrokken.

—De koning van Zweden en Noorwegen, heeft vóór zijn vertrek een schrijven gericht aan den conservatieven minister-president Stang, waarin hij betoogt, dat hij het verzoek des ministers om ontslag nog niet kan bewilligen. Zoolang de meerderheid van het Storthing hare houding niet verandert, verbiedt de positie des konings als koning van Noorwegen en van de Unie hem, zich nogmaals tot deze meerderheid te wenden. Volgens de grondwet is de koning niet verplicht zijne ministers uit de meerderheid te kiezen.

Klein-Azie.—De Amerikaansche kruiser „Marblehead" heeft bevel gekregen, naar Beyrouth te gaan; andere Amerikaansche oorlogsschepen zullen zich naar Alexandrette en Adana begeven. Indien de vrees voor een moord der Christenen wordt gerechtvaardigd, zal de regeering der Ver. Staten aan de verantwoordelijke autoriteiten kennis geven, dat zij de Amerikaansche burgers zal beschermen.

Belgie.—De Belgische Kamer heeft 8 April het regeeringsontwerp, regelende het kiesrecht voor de gemeenteraden, in zijn geheel met 90 tegen 52 stemmen aangenomen. Drie leden onthielden zich van stemming.

Het werd waarlijk tijd, dat de behandeling van het ontwerp ten einde kwam, want de gemoederen waren zóó opgewonden geraakt, dat men voor handtastelijkheden beducht begon te worden. Het was daartoe reeds bijna gekomen in de couloirs der Kamer, waar de heer A. Defuisseaux, socialist, die met den afgevaardigde Helleputte in de zitting een vrij levendige woordenwisseling had gehad, omdat hij (Defuisseaux) Helleputte voor Tartufe uitmaakte, met dreigende gebaren op dezen afkwam. Terzelfder tijd werd een tweede katholieke afgevaardigde De Rouillé door andere socialisten voor „lafaard" gescholden, waarop genoemde heer met zijn wandelstok op de aanvallers losstormde en bijna een schermutseling was ontstaan Slechts met moeite wisten de boden een botsing te vermijden en de heeren tot bedaren te brengen. Naar door een de bladen wordt gemeld, heeft de heer Helleputte aan den heer Defuisseaux twee getuigen gezonden om hem te verzoeken de uitdrukking „Tartufe" uit het Kamerverslag te schrappen. De socialistische afgevaardigde heeft deze twee heeren naar twee zijner vrienden verwezen en bij gemeenschappelijk akkoord is besloten de ongepaste qualificatie niet te handhaven.

Intusschen is thans uitgelekt, dat het niet enkel de politiek is, welke de afgevaardigden en vooral de socialistische Linkerzijde, in zoo hevige opwinding bracht. De *Patriote* bericht, dat een zorgvuldige statistiek heeft aangetoond, dat het gebruik van cognac voor de parlementaire „grog" in den loop der jongste zitting....*vertiendubbeld* is! In de laatste zes weken is een hoeveelheid van 317 (zegge: drie honderd zeventien) liter door de 152 volksvertegenwoordigers verbruikt. De quaestoren der Kamer, zegt het Brusselsche blad, hebben zich de vraag gesteld, of dit veelvuldig gebruik van opwekkende middelen niet van eenigen invloed kon zijn op de levendigheid der debatten en zonder dieper op de zaak in te gaan, hebben zij tot een radicalen maatregel besloten: de „grog" is namelijk doodeenvoudig *afgeschaft*. Willen de afgevaardigden geen schoon water

drinken, dan kunnen zij citroenlimonade krijgen, wat zeker een meer verkoelende uitwerkring zal hebben!

Azie. — Een telegram uit Shangai aan de *Central Nivos* deelt belangrijke bizonderheden mee over de voorwaarden, die de Japansche gevolmachtigden aan Li Hung Chang hebben voorgelegd. Japan eischt, behalve het betalen van een oorlogsschatting, de erkenning van de onafhankelijkheid van Korea, den afstand van Formosa en het schier-eiland Liao-Tong, en stelt bovendien nog de volgende voorwaarden:

1°. Onbeperkte invoer van machines in China, en openstelling van China voor buitenlandsche fabrikaten. 2°. openstelling van de groote Chineesche stroomen voor schepen van alle natiën, en wel van de Yangtse-Kiang tot Chung-Kingfoo, van de Kanton-river tot Ouchoofoo, van de Shanghai-rivier en het Woosung-kanaal tot Soochoo noordwaarts en Hangchoo-foo zuidwaarts. 3e. verwijdering van de versperring bij Woo-sung, en de inrichting van werken, waardoor de rivier op een voldoende diepte wordt gehouden en het geheele jaar bevaarbaar is voor groote schepen. 4°. openstelling voor den handel van nieuwe havens, behalve de tractaathavens.

De Japansche regeering heeft er nadrukkelijk op gewezen, dat zij geen handelsvoordeelen verlangt welke niet genoten worden door andere mogendheden, die met China tractaten hebben tot behandeling als de meest begunstigde natie. Voorts wordt China in zijn eigen belang aangeraden de voorstellen betreffende den handel aan te nemen, omdat deze een nieuw tijdperk van geluk en voorspoed voor China zullen doen aanbreken. Het nieuwe gebied, dat aldus voor de beschaafde wereld zou worden opengesteld, beslaat een oppervlakte van 1000 vierkante mijlen. Het is het dichtst bevolkte en het rijkste gedeelte van China; de bevolking, die grootendeels haar bestaan vindt in nijverheid en landbouw, wordt op 200 millioen geraamd.

Het verbod tot invoer van machines, waarvan nu de opheffing wordt verlangd, is wel is waar nooit afgekondigd, maar bestaat feitelijk toch. Alle machines, die men in China vindt, zijn binnengesmokkeld, met de oogluikende toelating van de ambtenaren, die vooraf tot dat doel waren omgekocht. De zaak is reeds dikwijls ter sprake gebracht door de vertegenwoordigers van belanghebbende mogendheden, maar er is nooit een beslissing genomen.

Een eigenaardig gevolg van de Chineesche toestanden is, dat sommige Chineesche generaals den wapenstilstand negeeren. Zoo liet generaal Yis aan den Japanschen veldmaarschalk Nodzu weten dat hem van een wapenstilstand niets bekend was en dat hij zou voortgaan met de krijgsoperatiën, die hij noodig oordeelde. Ook de gouverneur van Liao-Yang schreef hetzelfde aan Nodzu in een brutalen aanmatigenden brief. Toen graaf Ito een en ander aan Li-Hung-Chang mededeelde, betuigde deze er zijn leedwezen over; hij kon het zich alleen verklaren door te onderstellen, dat het telegraafverkeer gestoord was, en dat de boodschappers de Chineesche generaals nog niet hadden bereikt. Li-Hung-Chang beloofde dat hij zijne regeering langs telegraphischen weg zou verzoeken, nieuwe koeriers te zenden, ingeval de vorige niet waren aangekomen.

"SU MALA HORA NO VOLVIO MAS."

ALGUIEN ha definido la historia como "Una colección de fábulas interesantes." Por otra parte, ya conocerás, lector, el adagio corriente en todos los idiomas al efecto de que no ha de creerse la mitad de lo que se oye.

Sin embargo, aun la incredulidad puede desorientarnos de tan mala manera como la demasiada confianza. Las falsedades son bastante numerosas, pero á pesar de esto la verdad abunda aun más. La verdad es más sólido que la ficción. En nuestro afán de evitar el ser engañados, probablemente nos engañamos onsotros mismos. Es pués prudente estar alerta en ambas correcciones.

Trascribimos lo siguiente, de una carta de una Señora: "Supongo no habrá Vd. olvidado." dice, "lo de la medecina que me dió Vd. cuando nos encontrabamos á la mesa del hótel en Cartagena. Cuando Vd. observó que dicha medicina me haría bien, me reí, incrédula como Santo Tomás, pués estaba en la convicción de *que volverá mi mala hora* con el dolor de cabeza y vómitos. Con mayor razón lo temía, cuanto que aquel día comí más de lo usual, debido tal vez á la esperanza que Vd. me daba. Sin embargo, á mi sorpresa y regocijo, no esperimenté ni malestar, ni opresión en el estómago ni dolor de cabeza.

"Por la noche después de cenar tomé otra dosis del remedio y me sentí mejor aún. Seguí tomándolo después de cada comida, temoroso de que, de no hacerlo así, no sobreviniera una recaida.

"Sin duda recordará Vd. mi enfermedad. Sufría de doloros de cabeza seguidos de vómitos y un sentir de pesadez é inercia en el estómago. El médico decía que mi saagre se hallaba en muy mal estado, con tendencia á producir congestión del cerebro. Soy costurera y mi labor me obliga á inclinar la cabeza, lo cual bastaba para producirme grandes dolores, vértigos y endeblez, además de echar sangre por la nariz. Me faltó el apetito y mi paladar era malo, pero creí que esto lo motivaría el reducido espacio de la habitación donde ya trabajaba con otras costureras. Tomé varias medicinas, pero ninguna me curó.

"Al volverme á mi casa en Almería me apresuré á entrar en el almacen de drogas de Don Antonio Gaillen Romero, en la Plaza de Bilbao y le hice nueva compra de Jarabe Curativo de la Madre Seigel. En resúmen, después de haberlo tomado durante un mes más, disminuyendo gradualmente la dosis, me hallé completamente restablecida de la enfermedad que por tantos años estuve sufriendo.

"Como ya Vd. vé, me encuentro hoy en perfecta salud, de buen humor y bien conservada, que me dicen mis amigas que me encuentran más atractiva que antes, por más que hoy tenga 4 años más de edad. De Vd. atenta y S. S., Q. B. S. M., María Mateos, Almería Septiembre 20 de 1892."

Nos permitimos enviar á esta Señora nuestra más cordial enhorabuena por los tres conceptos siguientes: 1° Por haber desistido de su incredulidad con respecto al empleo de la medicina que menciona. 2° Por el restablecimiento de su salud por medio del empleo de dicho remedio; y 3° Por valor benévolo que ha mostrado en permitir la publicación de su propia experiencia en provecho de los demás.

Santo Tomás no quiso creer sin eviden y tal vez humanamente no podamos culparle. Pero creyó cuando la prueba le fué dada. El perjuicio y la duda, tienen á veces razón de ser, y no es posible vencerlos desde luego, pero al fin la verdad sale victoriosa.

La enfermedad de dicha Señora era la indigestion y dispepsia, la cual lleva trás sí diversas consecuencias que dejan perplejos tanto á los enfermos como á los médicos. Esto lo comprendió bien, sin embargo, la buena y sabia Señora que preparó el Jarabe que lleva su conocido y respetado nombre. En otras palabras, conocía perfectamente que "enfermedad" significa "Mala digestion." y por consiguiente el poner el estomago en debido orden es poner todo en orden.

La "mala hora de sufrimiento" de la Señorita Mateos no volvió, y con el Jarabe de la Madre Seigel á la mano, estamos seguros de que no volverá jamas.

Op Donderdag den 16 Mei a. s. des namiddags ten half één ure zullen in het verkoophuis van den Heer M. P. Curiel, hoek Prinsenstraat en Keukenstraat in het openbaar worden verkocht.

1°. Een Kunoekje genaamd "Texel" alhier gelegen in de Oost divisie bezuiden den weg naar de plantage Coraal Tabak" en ten oosten de plantage "Buitenrust."

2°. de opstal van een woning enz. staande alhier buiten de steenen padsport bezuiden den gewonen weg naar Altena.

Een en ander is eigendom van de erfgenamen van wijlen den Heer Cornelis Bor en echtgenoote.

Informatiën zijn te bekomen ten kantore van Mr. Eduard A. van Lier of Mr. J. Gorsira praktizijns alhier.

Curaçao 4 Mei 1894.

BEKENDMAKING

De publieke verkoop van ZILVEREN en GOUDEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1 Juli t/m 31 December 1892, onder N° 7171 B t/m N° 1364 C zal plaats hebben op Donderdag den 9 Mei a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 10 April 1895.
De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Beendementoe público di PREENDANAN koe tien plaka ñá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan di fo di 1 Juli té 31 di December 1892, bao di N° 7171 B té N°. 1364 C lo toema lugá dia Jueves dia 9 di Mei i dianan koe ta sigui.

Ta pidi interesadonan di evita e beendementoe ayi pagando entres koe nan ta debe.

Corsouw, 10 di April 1895.
President.
M. P. CURIEL.

J. H. M. Ellis,

ARTS,

Genees- Heel- en Verloskundige, is dagelijks te consulteeren van 8—9 's morgens en van 3—4 's namiddags.

Voor minvermogenden van 7—8 's morgens.

Voorloopig adres:
WINDSTRAAT HUIS No. 234
Telephoon N° 126.

TE KOOP

BY

J. S. SCHEIDELAAR,

BREEDE-STRAAT — OVERZIJDE

Holl: verfwaren, waaronder 1e qualiteit Spaansch- en Friesch groen — lijnolie — raapolie — bollenblauw.

Plaatijzer — zink — blik — bancatin — kopersoldeer — pompen en daarvoor dienenpe vertinde buzen — koperen regenbakskranen — bankschroeven — vijlen — dik rood bladkoper — mokers — draadnagels en andere ijzerwaren — maten voor natte en droge waren — koperen en ijzeren gewichten.

ECHTE Cooijmanslikeuren — en elixer — Holl: sigaren, — zwarte thee — Cocoszeep — Eau de Cologne — Witte, gekleurde en zwarte *bloemen* — Holl: flanel — Spiegelkoord — lampenpitten — papier met enveloppen, schriften — kroonpennen — griffels — Kerkwierook — Boekjes goud — jenever in kisten van 30 halve kr.

etc. etc.

Curaçao 23 Februari 1895.

PAUL F. G. CURIEL biedt het geëerde publiek zijn diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.

Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.

— De Venta Por —

Las Ferreterías y Almacenes de Viveres.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1895.	Caracas		Venezuela		Philadelph^a		Caracas		Venezuela		Philadelph^a	
Vertrekt van NEW YORK....	April	4	April	13	April	24	Mei	4	Mei	15	Mei	25
Komt aan te CURAÇAO	„	10	„	19	„	30	„	10	„	21	„	31
Vertrekt van „	„	11	„	20	Mei	1	„	11	„	22	Juni	1
Komt aan te PTO. CABELLO	„	12	„	21	„	2	„	12	„	23	„	2
Vertrekt van „	„	13	„	22	„	3	„	13	„	24	„	3
Komt aan te LA GUAYRA..	„	14	„	23	„	4	„	14	„	25	„	4
Vertrekt van „ ..	„	17	„	27	„	7	„	17	„	28	„	7
Komt aan te PTO. CABELLO	„	18	„	28	„	8	„	18	„	29	„	8
Vertrekt van „	„	18	„	29	„	8	„	18	„	29	„	8
Komt aan te CURAÇAO	„	19	„	30	„	9	„	19	„	30	„	9
Vertrekt van „	„	19	Mei	1	„	10	„	21	„	31	„	10
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	„	20	„	2	„	11	„	22	Juni	1	„	11
Komt aan te NEW-YORK...	„	26	„	8	„	17	„	28	„	7	„	17

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO....	April	20	Mei	1	Mei	11	Mei	22	Juni	1	Juni	11
Komt aan te MARACAIBO....	„	21	„	2	„	12	„	23	„	2	„	12
Vertrekt van "	„	27	„	7	„	18	„	28	„	7	„	16
Komt aan te CURAÇAO......	„	28	„	8	„	19	„	29	„	8	„	17

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT & HIJOS, Curaçao.